

ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ РОБІТ З ОЦІНКИ РИЗИКІВ ДІЯЛЬНОСТІ

Альошина К.О., Email account@example.com

Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного

При оцінці ризиків діяльності застосовують кількісні та якісні методи. Сучасні методи оцінки ризиків засновані на використанні різних математичних теорій. На вибір методу впливають: практична сутність розв'язуваної проблеми; динамічні характеристики об'єкта прогнозування в ринковому середовищі; вид і характер наявної інформації, типове уявлення про об'єкт прогнозування; комбінація фаз життєвого, ринкового циклу товару чи послуги; період попередження та його співвідношення з передбачуваною тривалістю ринкового, життєвого циклу, циклу розробки чи модифікації товару, послуги; вимоги до результатів прогнозування й інші особливості конкретної проблеми.

Метод аналізу доцільності витрат ґрунтується на тому факті, що витрати за кожним напрямом діяльності, а також за окремими її елементами, мають різний ступінь ризику, та має мету – звести до мінімуму розмір капіталу, що піддається ризику. Критерії розробляються органом державного нагляду (контролю) у віднесеній до його відання сфері відповідно до вимог законодавства, даних про настання негативних наслідків від провадження господарської діяльності суб'єктів господарювання, пропозицій громадських об'єднань та затверджуються Кабінетом Міністрів України [1]. У разі коли органами, уповноваженими здійснювати державний нагляд (контроль) у відповідних сферах, є місцеві держадміністрації та/або органи місцевого самоврядування, критерії розробляються центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у відповідних сферах [2]. Критерії підлягають перегляду не рідше ніж один раз на три роки. Кількість балів, що нараховується за кожним показником критеріїв, повинна відображати ступінь відповідного ризику. Віднесення суб'єкта господарювання до одного з трьох ступенів ризику (високий, середній, незначний) здійснюється з урахуванням суми балів, нарахованих за всіма критеріями у відповідній сфері відповідно до шкали балів [3]. З метою забезпечення прозорості інформація про віднесення суб'єктів господарювання до ступенів ризику узагальнюється шляхом складення та ведення переліку суб'єктів господарювання, що підлягають державному нагляду (контролю) у відповідній сфері господарської діяльності, з розташуванням їх у порядку зменшення сум балів, нарахованих кожному суб'єкту.

Отже, періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) може змінюватися у разі відсутності суттєвих порушень суб'єктом господарювання вимог законодавства шляхом встановлення відповідного коефіцієнта. Це положення не застосовується до суб'єктів господарювання, віднесених до високого ступеня ризику. Відомості про перелік суб'єктів господарювання, що підлягають державному нагляду (контролю) у відповідній сфері господарської діяльності із зазначенням ступеня ризику від провадження ними господарської діяльності. Методики, оприлюднюються на офіційному веб-сайті відповідного органу державного нагляду (контролю) [4].

Список використаних джерел.

1. Порядок оцінки ризиків діяльності, затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 № 630 [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0462729-17>.
2. Євтух О. Т. Фінансовий менеджмент / О. Т. Євтух, О. О. Євтух. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 456 с.
3. Мойсеєнко І. П. Інвестування: навч. посіб. / І. П. Мойсеєнко. – К., 2006. – 490 с.
4. Обґрунтування господарських рішень та оцінювання ризиків / [Л. І. Донець, О. В. Шепеленко, С. М. Баранцева, О. В. Сергєєва, О. Ф. Веремейчик]; за заг. ред. Л. І. Донець. – К.: Центр учбової літератури, 2012. – 472 с.

Науковий керівник: Гранкіна О.В., к.т.н., доцент